

Flora- en faunawetonderzoek das visvijver Haasendonkerweg

Definitief

21-10-2016

Lucassen Advies
rivier • natuur • landschap • recreatie

*Documenttitel: **Flora- en faunawetonderzoek das visvijver Haasendonkerweg***

*Status: **Definitief***

*Datum: **21 oktober 2016***

*Auteurs: **John Lucassen (Lucassen Advies)***

Vincent de Jong (Natuurbalans – Limes Divergens)

Inhoud

1 Inleiding.....	4
2 Flora en faunawet.....	6
2.1 Algemeen.....	6
2.2 De das.....	7
2.3 Nieuwe Wet Natuurbescherming.....	7
3 Aanpak.....	9
3.1 Alternatieven.....	9
3.2 Verspreiding das.....	9
4 Beschrijving huidige situatie.....	10
4.1 Landschap en landgebruik.....	10
4.2 Das.....	11
5 Initiatief visvijvers.....	14
6 Effecten op de das.....	15
6.1 Leefgebied, locatie en mitigatie.....	15
6.2 Resumé.....	17
7 Conclusies.....	18
8 Literatuur.....	19

1 Inleiding

Tussen de dorpen Ooijen en Wanssum vindt een gebiedsontwikkeling plaats, waarbij tal van maatregelen worden genomen om de waterveiligheid te verbeteren. Daarbij worden dijken en hoogwatergeulen aangelegd en tevens wordt de oude Maasarm gereactiveerd. Door deze reactivering gaat er vaker water door de oude Maasarm stromen en dient er een vervangende vislocatie te worden gevonden voor de Gubbelsvijver van de Hengelsportvereniging Eendracht. Deze visvijver is namelijk in de oude Maasarm gelegen.

In het kielzog van deze maatregelen voor de gebiedsontwikkeling Ooijen Wanssum moet ook de visclub van Lottum weg van de huidige locatie in het Schuitwater omdat de natuurbelangen en de visbelangen daar al jarenlang niet goed samengaan. Hiervoor moet een alternatieve vislocatie komen. Het voornemen is beide visverenigingen een nieuwe plek te geven aan de Haasendonkerweg te Broekhuizen. Hiertoe dienen een tweetal visvijvers te worden aangelegd nabij het buurtschap Stokt, een gehucht gelegen aan de doorgaande weg tussen Horst, Melderslo en Broekhuizen.

Luchtfoto met plangebied (rood omkaderd) en omgeving (bron: Google Maps)

In een Quickscan Flora en Fauna van Econsultancy van november 2015 wordt geconcludeerd dat de das waarschijnlijk gebruik maakt van de locatie waar beide visvijvers zijn voorzien (zie literatuurlijst). Om inzichtelijk te krijgen of dit gebied een essentiële functie vervult voor de das, wordt nader onderzoek geadviseerd. Aan de hand van dat nadere onderzoek kan dan worden geconstateerd of er sprake is van een verstoring van vaste rust- en verblijfplaatsen, schade aan foerageergebied en of er mogelijk een overtreding van de Flora- en faunawet aan de orde is door de aanleg van de visvijvers. Dit rapport voorziet in dit onderzoek.

In hoofdstuk 2 en 3 gaan we in op de Flora- en faunawet en de voor dit onderzoek gebruikte methode. Vervolgens gaan we in hoofdstuk 4 in op de gebiedsbeschrijving en de aanwezigheid van de das. In hoofdstuk 5 wordt het plan voor de visvijvers toegelicht en vervolgens worden in hoofdstuk 6 de effecten van dit plan op de dassen beschreven. Hoofdstuk 7 bevat de conclusies.

2 Flora en faunawet

2.1 Algemeen

Sinds 1 april 2002 is de Flora- en faunawet van kracht. De Flora- en faunawet regelt de bescherming van in het wild levende planten en dieren in Nederland door middel van een aantal verbodsbepalingen. In deze wet zijn de soortbeschermingsbepalingen uit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn opgenomen. De opgenomen soorten zijn vaak op landelijk of Europees niveau zeldzaam of bedreigd, maar ook meer algemene soorten zijn beschermd in de wet. De doelstelling van de wet is de bescherming en het behoud van de gunstige staat van instandhouding van in het wild levende planten- en diersoorten. Het uitgangspunt van de wet is 'nee, tenzij'. Dit betekent dat activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten in principe verboden zijn.

Daarnaast erkent de wet dat ook dieren die geen direct nut opleveren voor de mens van onvervangbare waarde zijn (erkenning van de intrinsieke waarde). Van het verbod op schadelijke handelingen ('nee') kan onder voorwaarden ('tenzij') worden afgeweken, met een ontheffing of vrijstelling. Het verlenen hiervan is de bevoegdheid van Rijksdienst Voor Ondernemend Nederland (RVO), dat onderdeel is van het ministerie van Economische Zaken (EZ). Per 1 januari 2017 wordt deze bevoegdheid in het kader van de nieuwe Natuurwet overgedragen aan de provincies en in dit onderhavige geval aan de Provincie Limburg.

In de wet is onder meer bepaald dat beschermde dieren niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden. Daarnaast mogen planten niet geplukt, uitgestoken of verzameld worden. Dit is nader omschreven in de algemene verbodsbepalingen, artikel 8 t/m 12. Naast deze verbodsbepalingen is er ook een algemene zorgplicht van toepassing. Deze zorgplicht schrijft voor dat er voldoende zorg in acht moet worden genomen voor alle in het wild levende planten en dieren. Ook is het niet toegestaan om de directe leefomgeving van soorten te beschadigen, vernielen of verstoren. In februari 2005 is via een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) artikel 75 in werking getreden, waarmee verschillende beschermingsregimes zijn vastgesteld. Er zijn vier categorieën beschermde soorten: tabel 1, tabel 2, tabel 3 en vogels.

De eerste tabel betreft algemene beschermde soorten. Bij ruimtelijke ontwikkeling en inrichting geldt voor deze algemene soorten een vrijstelling voor artikel 8 t/m 12. Aan deze vrijstelling zijn geen aanvullende eisen gesteld behalve de algemene zorgplicht (art 2 Ffwet). Voor soorten van tabel 2 (zeldzame soorten en alle vissen die niet onder de Visserijwet vallen), geldt bij kleinschalige ruimtelijke ontwikkeling en/of inrichting een vrijstelling voor artikel 8 t/m 12, mits activiteiten worden uitgevoerd op basis van een door de minister van EZ goedgekeurde gedragscode. Indien niet met een gedragscode kan worden gewerkt, zal ook voor tabel 2 soorten een ontheffing aangevraagd moeten worden.

Voor soorten van tabel 3 kan bij ruimtelijke ontwikkeling en inrichting niet gewerkt worden met een gedragscode en is bij overtreding van een verbodsbepaling een ontheffing nodig. Tot tabel 3 behoren alle soorten van de Europese Habitatrichtlijn aangevuld met soorten die in Nederland kwetsbaar en zeldzaam zijn. Voor vogels geldt een aparte beschermingsstatus. Werkzaamheden of gebruik van ruimte waarbij vogels worden gedood of verontrust, of waardoor hun nesten of vaste rust- of verblijfplaatsen worden verstoord, zijn verboden.

2.2 De das

De das is een beschermde inheemse diersoort als bedoeld in artikel 4 lid 1 onder a van de Flora- en faunawet (Ffw) en opgenomen in Bijlage 1 bij het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten. Daarnaast is de das geplaatst op de lijst van Bijlage 3 van de Conventie van Bern. De das is een zogenoemde 'Tabel 3-soort', wat inhoudt dat hier het zwaarste beschermingsregime van toepassing is. Er gelden verschillende beschermende verbodsbepalingen voor de das (artikel 9 e.v. Ffwet). Zo mag de das niet gedood of gevangen worden, essentiële foerageergebieden mogen niet vernietigd worden en ook mag een vaste rust- of verblijfplaats niet verstoord of vernield worden.

Ontheffing van de verbodsbepalingen kan verleend worden op grond van artikel 75 lid 3 Ffwet. Hiervoor gelden een aantal voorwaarden: de gunstige staat van instandhouding van de betrokken diersoort mag niet in gevaar komen, er mag geen andere bevredigende oplossing voorhanden zijn en er moet sprake zijn van een wettelijk belang. Zo kan er van het verbod op het vernielen etc. van een vaste rust- of verblijfplaats van de das ontheffing worden verleend vanwege "dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en voor het milieu wezenlijk gunstige effecten" (artikel 2 lid 3 Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten).

Er kan ook ontheffing worden verleend vanwege de uitvoering van werkzaamheden in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling, mits ten aanzien van de das geen benutting of economisch gewin plaatsvindt en er zorgvuldig wordt gehandeld (artikel 2c Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten). Zorgvuldig handelen betekent in ieder geval dat alle negatieve effecten voor het betrokken dier zoveel mogelijk worden beperkt.

De Rijksdienst voor Ondernemend Nederland hanteert bij aanvragen om ontheffingen inzake dassen het zogenoemde 'uitgebreide toetsingskader'. Dat houdt het volgende in (Bron: Soortenstandaard das):

- In welke mate wordt de functionaliteit van de vaste voortplantingsplaats en/of de vaste rust- of verblijfplaats aangetast door de voorgenomen activiteiten?
- Is er een wettelijk belang?
- Is er een andere bevredigende oplossing voor de volgende zaken?
 - de locatie;
 - de inrichting op de locatie;
 - de wijze van uitvoering van de werkzaamheden.
- Komt de gunstige staat van instandhouding van de lokale populatie dassen niet in gevaar? De lokale (meta)populatie die bestaat uit meerdere dassenfamilies is hierbij het toetsingskader.

In deze situatie met de aanleg van een visvijver is er sprake van het belang ruimtelijke inrichting of ontwikkeling. Daarnaast is er ook een raakvlak met het groot openbaar belang omdat de visvijver in de oude Maasarm van Ooijen-Wanssum moet wijken in het kader van de hoogwaterveiligheid (reactivering).

2.3 Nieuwe Wet Natuurbescherming

Per 1 januari 2017 gaat de nieuwe Wet Natuurbescherming in werking treden en worden de provincies het bevoegde gezag in deze. Heeft de das in de huidige Flora en Faunawet nog een strikt beschermde status, in de nieuwe wet heeft hij echter een gewoon beschermde status. De das is dan enkel nog beschermd op grond van 2 artikelen, artikel 1.11 en 3.10.

Artikel 1.11, waarin de algemene zorgplicht is geformuleerd;

1.11 lid 1: Een ieder neemt voldoende zorg in acht voor in het wild levende dieren en hun directe leefomgeving.

1.11 lid 2: Een ieder laat handelingen na, waarvan redelijkerwijs te vermoeden is, dat ze nadelig zijn voor in het wild levende dieren. Als dat nalaten in redelijkheid niet gevegd kan worden, dienen de gevolgen van dat handelen voor die dieren zoveel mogelijk voorkomen, beperkt of ongedaan gemaakt te worden.

Artikel 3.10, het verbod opzettelijk een dassenhol te beschadigen of te vernielen of een das te vangen of te doden.

Na dit verbod volgt een lange lijst uit uitzonderingen op dit verbod, zoals onder meer het 'algemeen belang'.

Momenteel is de provincie Limburg bezig een nieuwe verordening op te stellen die per 1 januari in werking gaat treden. Door de nieuwe wet kan in tegenstelling tot voorheen op basis van het belang 'ruimtelijke ontwikkeling' al ontheffing worden verleend voor bepaalde ingrepen. Daar is geen groot openbaar belang meer voor nodig. Verstoren van dassen is niet meer verboden maar burchten zijn nog wel steeds beschermd. Indien het leefgebied van een dassenburcht zodanig wordt aangetast dat de burcht niet meer gebruikt gaat worden dan wordt dat als aantasting van de burcht geïnterpreteerd. Indien het niet evident is dat een burcht in gevaar komt door een bepaalde ingreep dan dient daar ook geen ontheffing voor te worden aangevraagd (mondeline info Paul Voskamp, Provincie Limburg).

3 Aanpak

3.1 Alternatieven

Essentieel bij strikt beschermde soorten (tabel 3), zoals de das, is dat wordt onderbouwd dat er voor deze soorten geen andere bevredigende oplossing -met geen of beduidend minder schade- is om hetzelfde of bijna hetzelfde resultaat te bereiken dat beoogd wordt met de initiatieven. Bovendien moet worden voldaan aan één of meer van de hiervoor genoemde wettelijke belangen.

De keuze voor de locatie aan de Haasendonkerweg is voorafgegaan door een lange zoektocht naar een geschikte locatie voor een vervangende visvijver. Door het Projectbureau Ooijen-Wanssum is in samenwerking met de provincie en de gemeente ruim 4 jaar gezocht naar potentiële nieuwe visvijverlocaties waar de visverenigingen naar zouden kunnen verhuizen. In totaal zijn ca 15 potentiële locaties onderzocht maar uiteindelijk ongeschikt, ongewenst en/of onhaalbaar/onbetaalbaar gebleken. Dit heeft te maken met de aanwezigheid van pluimveebedrijven (risico aantrekkende werking open water op watervogels i.r.t. ziekteoverdracht), het niet kunnen verwerven van grond en een te diepe ligging van het grondwater op enkele locaties. De enige overblijvende optie die tot een spoedige realisatie kan leiden is gevonden in 2 graslandpercelen van Staatsbosbeheer die nog geen hoge actuele natuurwaarden bevatten en ook nog niet als natuur zijn ingericht.

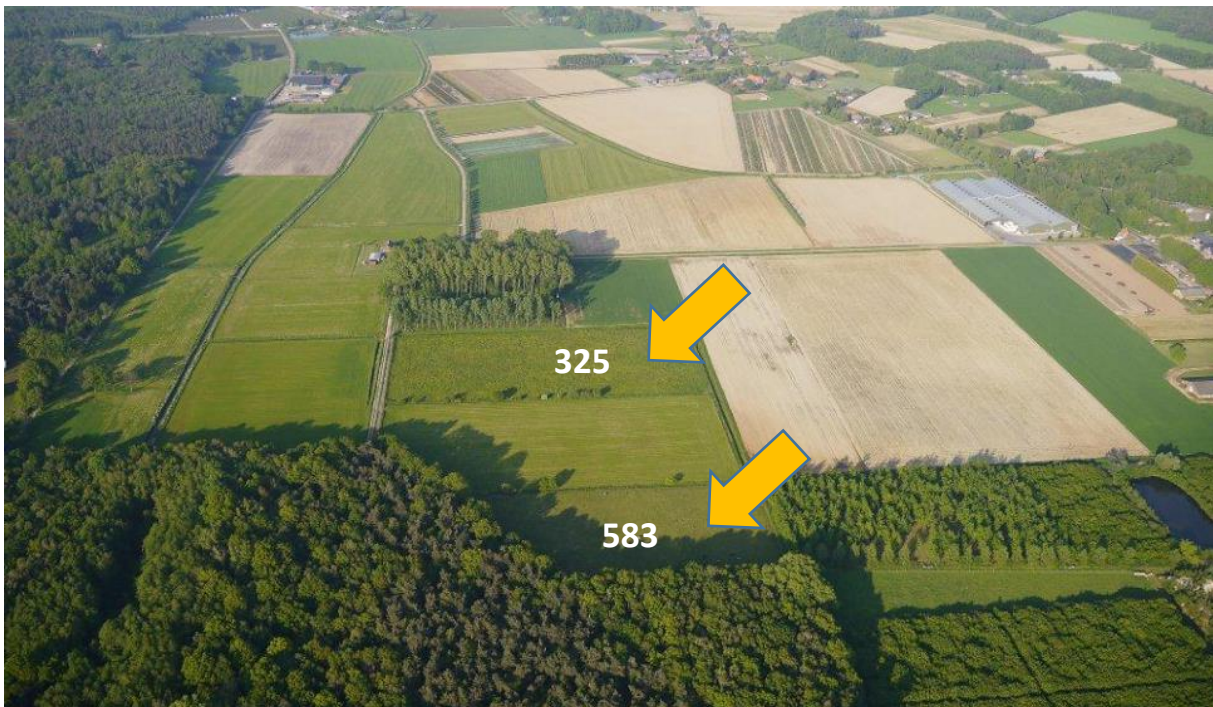
3.2 Verspreiding das

Met behulp van de Nationale Databank Flora en fauna (NDFF), info van Staatsbosbeheer en een veldinventarisatie is in beeld gebracht of de dassen gebruik maken van de locatie van de visvijvers en waar dassen een vaste verblijfplaats hebben in de vorm van een dassenburcht. Dit veldonderzoek is uitgevoerd met hulp van de dassendeskundige Vincent de Jong van ecologisch adviesbureau Natuurbalans.

4 Beschrijving huidige situatie

4.1 Landschap en landgebruik

De twee percelen zijn gelegen in het buitengebied van de gemeente Horst aan de Maas op de overgang van de gronden die in agrarisch gebruik zijn naar gronden welke met name een natuurfunctie hebben. Ruim 1,5 kilometer ten westen ligt de kern Broekhuizen. Het oostelijk gelegen perceel grenst aan de noordzijde aan de Haasendonkerweg, het westelijk perceel grenst aan de noordzijde aan de Rodevennenweg, welke in het verlengde van de Haasendonkerweg is gelegen. Aan de west- en noordzijde van de percelen zijn met name bossen gelegen, evenals verspreid liggende heidegronden, het natuurgebied Schuitwater en een oude Maasmeander. Door deze bosgebieden stroomt de Broekhuizermolenbeek. In het natuurgebied Schuitwater liggen diverse wandelroutes, deels ook langs het plangebied. Direct ten zuiden en ten oosten grenzend aan het plangebied liggen agrarische gronden. Deze gronden zijn deels in gebruik als grasland en deels als akkerland. Oostelijk van het plangebied, op een afstand van circa 1,5 kilometer, ligt de rivier de Maas.

Luchtfoto omgeving (Aeropicture)

Het westelijk gelegen perceel is kadastraal bekend als gemeente Horst, sectie F, perceelsnummer 583 en heeft een omvang van circa 1,5 hectare. Het oostelijk gelegen perceel heeft een omvang van bijna 2 hectare en is kadastraal bekend als gemeente Horst, sectie F, perceelsnummer 325. De beide percelen worden gescheiden door kadastraal perceel gemeente Horst, sectie F, perceelsnummer 326.

Beide percelen zijn in huidige situatie geheel onbebouwd en bestaan uit grasland met ruigte. In 2016 heeft er geen beheer plaatsgevonden hetgeen de ruige vegetatie verklaart. In voorgaande jaren zijn de percelen begraaasd en als hooiland beheerd. Tussen beide percelen ligt een door koeien intensief begraaasd weiland. Ten oosten en zuiden van de percelen loopt een sloot de Rodevennen.

Westelijk perceel (583)

Oostelijk perceel (325)

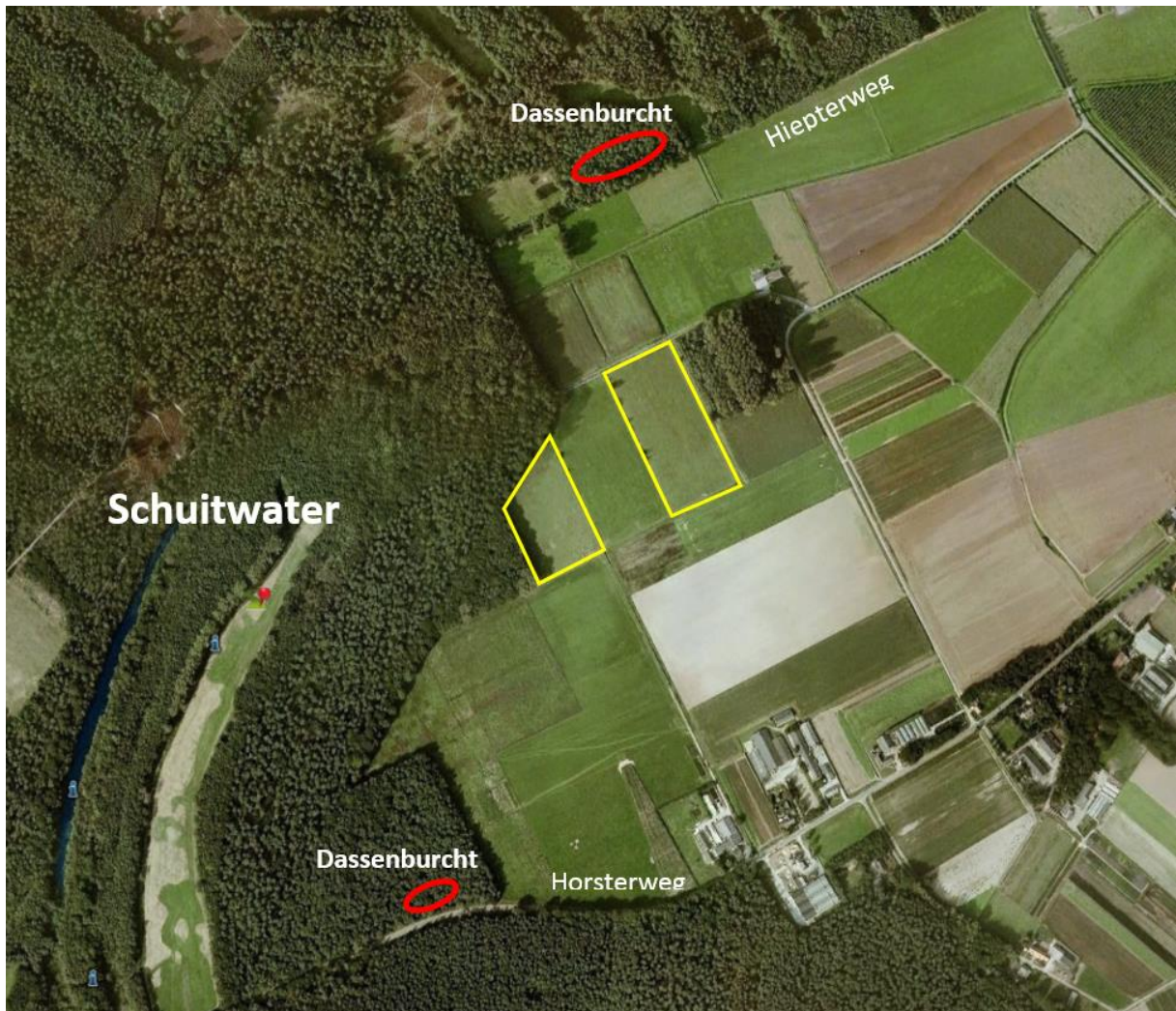
4.2 Das

Uit de NDFF-data, info van Staatsbosbeheer en de veldinventarisatie is gebleken dat er twee grote dassenburchten aanwezig zijn.

Eén burcht ligt in de bosrand langs de Hiepterweg. De burcht bestaat uit enkele tientallen pijpen waarvan er verschillende belopen zijn. Op basis van de grootte van de burcht, de aanwezigheid van speelbomen en de mate van activiteit (graafsporen, prenten en latrines) kan aangenomen worden dat het gaat om een kraamburcht. Vanuit de burcht lopen er verschillende wissels richting het omliggende foerageergebied.

De tweede burcht ligt zuidelijk van het ingreepgebied. Ook deze burcht betreft een kraamburcht.

In het gebied rondom beide percelen zijn diverse dassenwissels en latrines aangetroffen die duidelijk maken dat de beide percelen binnen het foerageergebied van de dassen zijn gelegen. Gezien de ligging van de percelen en de aanwezigheid van latrines (latrines worden ook gebruikt ter afbakening territoria) in de bosrand lijkt het erop dat beide percelen de territoriumgrens vormt tussen de twee dassenfamilies. Welke familie meer gebruikt maakt van de graslanden is onduidelijk.

Locatie dassenburcht en visvijverpercelen

Dassenburcht Hiepterweg

Dassenburcht Horsterweg

5 Initiatief visvijvers

Het voornemen is op beide genoemde percelen een visvijver aan te leggen ten behoeve van de recreatieve (sport)visserij, al dan niet in verenigingsverband. Er wordt één visvijver voor de jeugd en één visvijver voor volwassenen aangelegd. De oostelijke visvijver heeft een oppervlakte van ca. 1,5 ha en de westelijke een oppervlakte van ca. 1 ha. De vijvers worden van een beschoeiing voorzien. Rondom de vijvers wordt gras ingezaaid en wordt pleksgewijs bosplantsoen aangeplant. Tevens is rondom de oostelijke vijver een haagbeplanting voorzien.

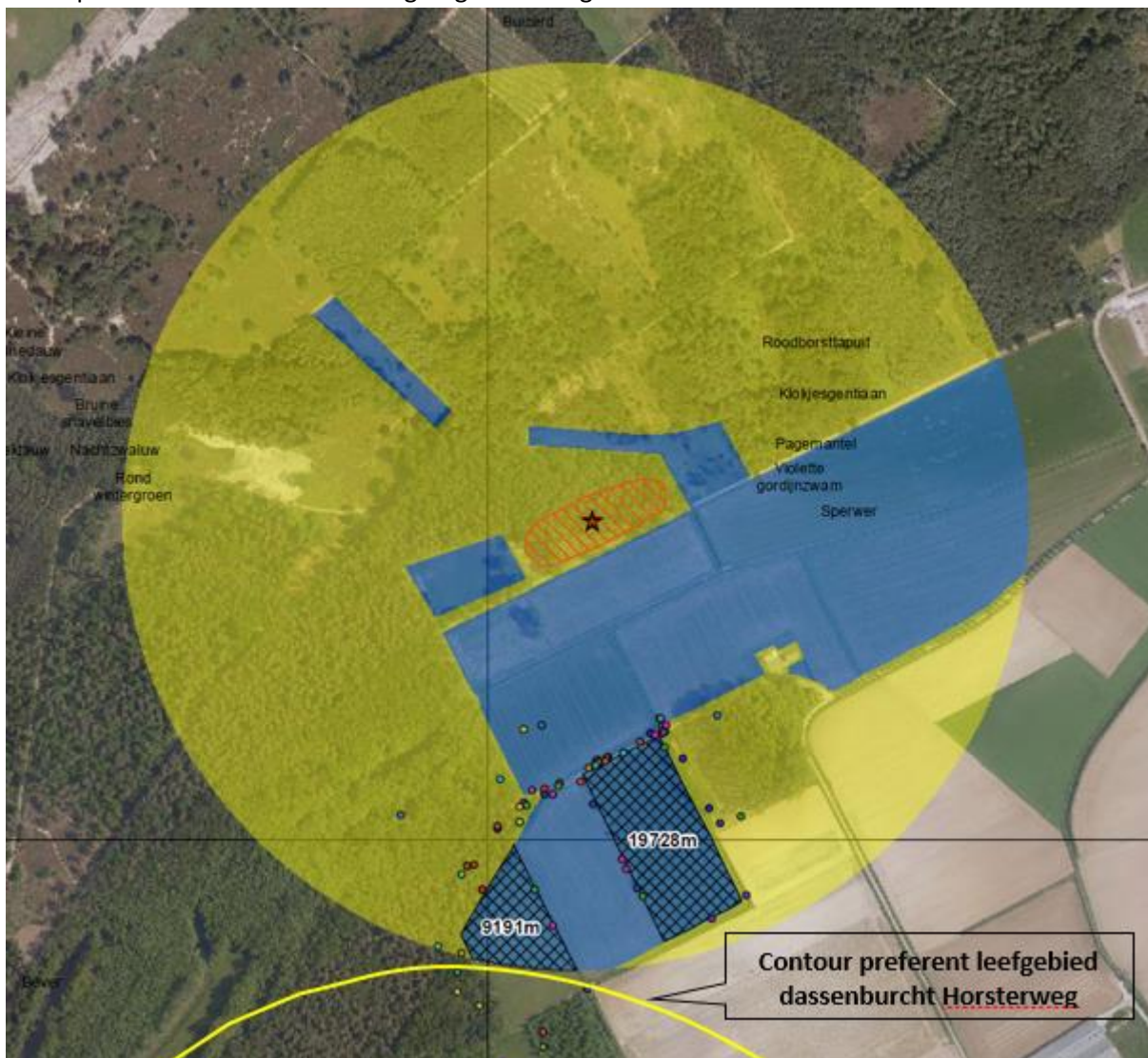
Planontwerp visvijvers

In de ontsluiting van de percelen aan de Haasendonkerweg zal, ten opzichte van de bestaande situatie, niets wijzigen. De visvijvers worden dan ook direct ontsloten op de Haasendonkerweg. De visvijvers hoeven uitsluitend bereikbaar te zijn voor personenauto's en langzaamverkeer. Op beide percelen komen langs de Haasendonkerweg parkeervoorzieningen voor in totaal 30 auto's.

6 Effecten op de das

6.1 Leefgebied, locatie en mitigatie

In eerste instantie is bekeken in hoeverre het preferente leefgebied van de dassen van de dassenburcht aan de Hiepterweg wordt aangetast door de realisatie van de visvijvers. De visvijvers zijn voornamelijk in het leefgebied van deze dassenburcht gelegen. Op basis van een veldinventarisatie is in beeld gebracht welke gronden in de omgeving van de dassenburcht geschikt zijn als foerageergebied. Daarbij zijn graslanden aangemerkt als optimaal foerageergebied en akkerland, bos en heide als marginaal foerageergebied. Ondanks dat beide visvijverpercelen door het extensieve beheer een vrij ruige vegetatie bevatten (die minder gunstig zijn voor te foerageren), zijn beide percelen als waardevol foerageergebied aangemerkt.

Legenda

- ★ dassenburcht
- Dassenburcht_vlak

leefgebied

- Marginaal
- waardevol

Waardevol en marginaal leefgebied dassen binnen preferent leefgebied

Vervolgens is bekeken in hoeverre de percelen binnen het preferente leefgebied van de dassen zijn gelegen. Het preferente leefgebied strekt zich uit tot 500 m van de dassenburcht en is als cirkel in bovenstaande afbeelding opgenomen. De totale oppervlakte van de cirkel bedraagt 78,5 ha waarvan 21,4 ha te bestempelen is als waardevol foerageergebied. De oppervlakte van beide visvijverpercelen binnen het preferente leefgebied bedraagt 2,9 ha. Van deze oppervlakte gaat door de aanleg van open water en parkeerplaatsen een oppervlakte van ca. 2,1 ha verloren als foerageergebied. De resterende oppervlakte blijft na aanleg als geschikt foerageergebied voorhanden in de vorm van grasland en bosschages. In totaal gaat door de aanleg van de visvijvers daarmee ca. 10 % aan waardevol foerageergebied verloren binnen het preferente leefgebied van de das. Wanneer men kijkt naar het gehele preferente leefgebied (zowel marginaal als waardevol foerageergebied) dan gaat slechts 2,6 % van het totale preferente leefgebied verloren.

De vraag is of dit als een essentiële aantasting moet worden aangemerkt. De Soortenstandaard Das zegt daarover het volgende:

2. De activiteiten veroorzaken een aantasting van een deel van het leefgebied. Een geringe aantasting van een deel van het leefgebied kan al een aantasting van de functionele leefomgeving van de voortplantingsplaats en vaste rust- of verblijfplaats opleveren. Afhankelijk van de plaatselijke situatie kan een afname van het oppervlak van leefgebied met bijvoorbeeld 20% in het ene geval wel en in het andere geval niet leiden tot een relevante aantasting van de functionaliteit. Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van de afstand tussen de plek waar de activiteit plaatsvindt en de burcht. Hoe dichterbij de burcht de activiteit plaatsvindt, hoe groter de effecten zullen zijn. Het is van belang om te weten in welke mate de functionaliteit verloren gaat, welk effect dit heeft op de verblijfplaats en of het om een tijdelijk of permanent effect gaat.

Aangenomen kan worden dat de realisatie van de visvijvers geen significant negatief effect zal hebben op de aanwezige dassenburcht en het leefgebied van de das. Negatieve effecten zijn uit te sluiten op basis van de volgende bevindingen en het nemen van enkele mitigerende maatregelen;

- De percelen waar de visvijvers gepland zijn vormen geen essentieel onderdeel van het foerageergebied omdat;
 - De aanleg van de visvijver resulteert in een afname van slechts 2,6 % van het totale preferente foerageergebied. In de directe omgeving is een breed scala aan verschillende ecotopen aanwezig die geschikt foerageergebied vormen voor de das.
 - De aanleg van de vijvers resulteert in een afname van waardevol foerageergebied (10%) binnen het preferent leefgebied. De afname kan een negatief significant effect hebben, maar in dit geval is dat niet aan de orde. In dit geval liggen de meest waardevolle graslanden namelijk in de directe nabijheid van de burcht, maar zijn daarnaast ook nog beter in kwaliteit voor de das. De percelen van de geplande visvijvers liggen namelijk op grotere afstand van de burcht (meer dan 250 meter afstand) en verruigen in de zomermaanden sterk waardoor de waarde voor das afneemt.
- Bij de aanleg van de visvijvers wordt gras ingezaaid. De graszoden worden regelmatig gemaaid waardoor deze waardevol foerageergebied voor de das gaan vormen. Daarnaast worden met

name besdragende struiken geplant en wordt er tevens rondom de oostelijke visvijver een haagbeplanting aangebracht. Voor de aanplant wordt gebiedseigen plantmateriaal gebruikt. De aanleg van de haag en de bosschages hebben een mitigerende werking. Doordat er lokaal een wat kleinschaliger en beschutten landschap ontstaat kunnen dassen hiervan profiteren tijdens hun foerageertochten (zowel beschutting als voedsel). De dassen zullen tijdens de aanlegfase geen verstoring ondervinden van de werkzaamheden omdat deze op grote afstand (meer dan 250 meter) van de burcht plaatsvinden. Zowel binnen als buiten de kwetsbare periode van de das is dit conform de soortenstandaard voldoende afstand. Het is echter wel van belang dat de werkzaamheden overdag worden uitgevoerd en de Hiepterweg niet als aan- en afvoerroute wordt gebruikt.

De invloed van de realisatie van de visvijvers op de dassenburcht langs de Horsterweg en het leefgebied van deze dassen is een stuk geringer dan bij de dassen van de Hiepterweg. De visvijvers liggen helemaal aan de rand van het preferente leefgebied van deze burcht (zie kaart blz. 15). Slechts 0,4 ha van het totale leefgebied van 78,5 ha gaat verloren wat overeenkomt met 0,5 %. Geschat wordt dat de oppervlakte waardevol leefgebied minimaal 15 ha bedraagt. Het verlies van 0,4 ha betekent een afname van het waardevolle leefgebied van maximaal 2,6 %. Daarmee kan analoog aan de redenering bij de dassenburcht Hiepterweg voor de dassenburcht aan de Horsterweg worden geconcludeerd dat de realisatie van de visvijvers ook hier geen significant effect heeft op deze burcht en het leefgebied van deze dassen.

6.2 Resumé

Gezien het relatief geringe verlies aan foerageergebied, de relatief grote afstand van de visvijvers ten opzichte van de burchten en het feit dat er bij de aanleg van de visvijver maatregelen worden getroffen die een mitigerend effect hebben, wordt geconcludeerd dat de realisatie van de visvijver niet tot een essentiële aantasting van het leefgebied van de das leidt. Noch in de aanlegfase noch in de gebruiksfase. Dit geldt zowel voor de dassen aan de Hiepterweg als voor de dassen aan de Horsterweg.

7 Conclusies

Ter vervanging van een tweetal visvijvers waarvan er één in de oude Maasarm van Ooijen-Wanssum is gelegen en één in het natuurgebied het Schuitwater, dient een nieuwe visvijver te worden gerealiseerd. Na een jarenlange zoektocht zijn de 2 percelen aan de Haasendonkerweg als een geschikte nieuwe locatie naar voren gekomen voor deze nieuwe visvijver. De intensiteit en duur van deze zoektocht heeft duidelijk gemaakt dat er geen alternatieve locatie voorhanden.

Omdat de aanleg van een visvijver als een 'ruimtelijke inrichting' wordt aangemerkt is er sprake van een wettelijk belang in het kader van de Flora- en faunawet.

Onderzocht is of de aanleg van de nieuwe visvijvers niet leidt tot een verstoring van de functionaliteit van de vaste rust- en verblijfplaatsen en het foerageergebied van de dassen die in het gebied aanwezig zijn. Het onderzoek toont aan dat in de nabijheid van de nieuwe visvijverlocatie twee dassenburchten (kraamburchten) zijn gelegen die in gebruik zijn door twee verschillende dassenfamilies. Binnen het preferente leefgebied van deze dassenburchten aan de Hiepterweg en Horsterweg gaat respectievelijk ca. 2,1 ha en 0,4 ha aan optimaal foerageergebied van de das verloren door de aanleg van open water en parkeerplaatsen. De totale oppervlakte aan waardevol foerageergebied binnen de 500 m zone van de burcht bedraagt respectievelijk ca. 21,4 ha en minimaal 15 ha.

Gezien het relatief geringe verlies aan foerageergebied van respectievelijk 10% en 0,5 %, de relatief grote afstand van de visvijvers ten opzichte van de burcht en het feit dat er bij de aanleg van de visvijver maatregelen worden getroffen die een mitigerend effect hebben, wordt geconcludeerd dat de realisatie van de visvijver niet tot een essentiële aantasting van het leefgebied van de dassen van de Hiepterweg en de Horsterweg leidt. Noch in de aanlegfase noch in de gebruiksfase.

Een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet is dan ook niet nodig. Ook tegen het licht van de nieuwe Wet Natuurbescherming die per 1 januari 2017 in werking gaat treden, zal geen ontheffing nodig zijn.

8 Literatuur

Quickscan Flora en fauna Haasdonkerweg te Broekhuizen, Econsultancy, 2015

Dienst regelingen, Soortenstandaard das, 2012